

Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2022 r. – Hamoudi/Frontex**(Sprawa T-136/22)**

(2022/C 198/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alaa Hamoudi (Turcja) (przedstawiciel: adwokat F. Gatta)

Strona pozwana: Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o zasądzenie na jej rzecz od Frontexu kwoty 250 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę dotyczącą każdego z dwóch żądań. W szczególności strona skarżąca wnosi o naprawienie:

- krzywdy przez nią poniesionej w wyniku naruszenia praw podstawowych przysługujących jej na mocy art. 1, 2, 3, 4, 18, art. 19 ust. 1 i 2 oraz art. 21 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) w trakcie i w następstwie zastosowanego wobec niej wydalenia zbiorowego z Grecji, które miało miejsce na Morzu Egejskim w dniach 28–29 kwietnia 2020 r.;
- poczucia niesprawiedliwości i frustracji wywołanych u niej przez fakt, że autorem lub współautorem zastosowanego wobec niej wydalenia zbiorowego z Grecji, które miało miejsce na Morzu Egejskim w dniach 28–29 kwietnia 2020 r., była agencja Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący zatwierdzenia przez Frontex uruchomienia szybkiej interwencji na Morzu Egejskim z naruszeniem art. 46 ust. 5 rozporządzenia 2019/1896⁽¹⁾, co stanowi wyraz oczywistego błędu w ocenie, nadużycia władzy, działania bez należytej staranności, a tym samym naruszenie zasady dobrej administracji. W szczególności dyrektor wykonawczy Frontexu zatwierdził uruchomienie szybkiej interwencji na Morzu Egejskim niezgodnie z prawem, z naruszeniem art. 46 ust. 5 rozporządzenia ustanawiającego tę agencję, nie korzystając z przysługujących mu uprawnień dyskrejonalnych już w odniesieniu do badania możliwości zastosowania tego przepisu do szczególnie zmiennej sytuacji, którą należało uregulować. Tytułem ewentualnym – dyrektor wykonawczy popełnił oczywisty błąd w ocenie, dopuścił się nadużycia władzy i uchybił obowiązkowi działania z należytą starannością uznając, że art. 46 ust. 5 rozporządzenia 2019/1896 nie znajduje zastosowania do sytuacji, którą należało uregulować. Zarówno pierwszy, jak i drugi aspekt krzywdy nie zmaterializowałyby się, gdyby nie miało miejsca niezgodne z prawem zaniechanie lub działanie, które należy przypisać Frontexowi.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Frontex dopuścił się niezgodnego z prawem zaniechania, które może być źródłem odpowiedzialności pozaumownej, nie podejmując działań zgodnie z art. 46 ust. 4 rozporządzenia 2019/1896, z naruszeniem pozytywnych obowiązków ciężących na nim na mocy art. 80 tego rozporządzenia oraz art. 1, 2, 3, 4, 18, art. 19 ust. 1 i 2 oraz art. 21 karty⁽²⁾, zasady dobrej administracji, dopuszczając się nadużycia władzy i oczywistego błędu w ocenie.

Dyrektor wykonawczy Frontexu niezgodnie z prawem nie skorzystał z przysługujących mu uprawnień dyskrejonalnych w odniesieniu do art. 46 ust. 4 rozporządzenia ustanawiającego tę agencję przed, w trakcie, a nawet po operacji odesłania („pushback”) mającej miejsce w dniach 28–29 kwietnia 2020 r. Tytułem ewentualnym – dyrektor wykonawczy popełnił oczywisty błąd w ocenie, dopuścił się nadużycia władzy i uchybił obowiązkowi działania z należytą starannością uznając, że art. 46 ust. 4 rozporządzenia 2019/1896 nie znajduje zastosowania do sytuacji, którą należało uregulować. Zarówno pierwszy, jak i drugi aspekt krzywdy nie zmaterializowałyby się, gdyby nie miało miejsca zaskarżone niezgodne z prawem zaniechanie po stronie Frontexu.

3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Frontex dopuścił się niezgodnego z prawem czynu w związku z operacją odesłania („pushback”) mającą miejsce w dniach 28–29 kwietnia 2020 r., które może być źródłem odpowiedzialności pozaumownej, naruszając prawa podstawowa przysługujące stronie skarżącej mocy art. 1, 2, 3, 4, 18, art. 19 ust. 1 i 2 oraz art. 21 karty.

Niezgodne z prawem zastosowane wobec strony skarżącej wydalenie zbiorowe, które miało miejsce w dniach 28–29 kwietnia 2020 r., należy przypisać Frontexowi, jego „prawdziwemu autorowi”, ponieważ zostało ono przeprowadzone zgodnie z prawnie wiążącym planem operacyjnym szybkiej interwencji na Morzu Egejskim sporządzonym przez dyrektora operacyjnego Frontexu. Tytułem ewentualnym – Frontex ponosi odpowiedzialność za pomoc i wspieranie przeprowadzenia niezgodnego z prawem wydalenia zbiorowego zastosowanego wobec strony skarżącej, które miało miejsce w dniach 28–29 kwietnia 2020 r. Zarówno pierwszy, jak i drugi aspekt krzywdy nie zmaterializowałyby się, gdyby nie miało miejsca zaskarżone niezgodne z prawem działanie Frontexu.

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624
- (²) Dz. U. 2021, C 326, s. 391.

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2022 r. – Niderlandy/Komisja

(Sprawa T-137/22)

(2022/C 198/77)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman i J. Langer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 stycznia 2022 r. [Ares (2022) 99942] oddalającej wniosek Królestwa Niderlandów o przedłużenie o 4 dodatkowe lata 8-letniego terminu na podniesienie żądania zwrotu kwot niesłusznie zapłaconych w sprawie FresQ;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojej skargi Królestwo Niderlandów podnosi dwa zarzuty:

1. Zarzut pierwszy: zaskarżona decyzja została oparta na nieprawidłowym założeniu, w myśl którego procedura żądania zwrotu w sprawie FresQ nie została jeszcze zakończona.
2. Zarzut drugi: Komisja stosuje art. 54 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia nr 1306/2013 w niewłaściwy sposób, ponieważ zakłada, że przekroczenie 8-letniego terminu na podniesienie żądania zwrotu kwot niesłusznie zapłaconych w sprawie FresQ należy przypisać Niderlandom.

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2022 r. – HCP/EUIPO – Timm Health Care (PYLOMED)

(Sprawa T-138/22)

(2022/C 198/78)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: HCP GmbH (Hanower, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Suhren)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Timm Health Care BV (Le Borculo, Niderlandy)